

Schr. op blz. 351 zegt); vergl. art. REYNE en HILLE RIS LAMBERS in Ent. Ber., 13 : 37 en 13 : 55. Over het maken van preparaten der uitwendige genitalia, zoals dat tegenwoordig in de systematische entomologie op grote schaal wordt toegepast, is nergens sprake. Het insluiten in Venetiaanse terpentijn kan op veel eenvoudiger wijze geschieden dan Schr. op blz. 131 aangeeft (Vergel. art. DIAKONOFF in Ent. Ber. 12 : 259).

Ten slotte geeft § 10 een ingewikkelde methode voor het prepareren van de grote chromosomen in de speekselklieren van *Chironomus*-larven, die zoals Schr. zegt „reeds een ruime routine in mikroskopische praeparatietechniek” vereist. Wat chromosomen-onderzoek bij insecten betreft moge Ref. nog wijzen op het art. van S. G. SMITH : Techniques for the study of insect chromosomes (1943, Canad. Ent. 75 : 21—34).

Zoals uit § 9 (Enkele aanwijzingen voor entomologische onderzoeken) blijkt, is het hoofdstuk over entomologie voornl. bedoeld voor de amateur. Er wordt gesproken over preparaten van tasters, monddelen, vleugels, poten en vlinderschubben. „Wie enigszins in de entomologie thuis is, kan zelf werk te over vinden”.

Wanneer het boek een tweede druk beleeft, zal het m.i. aanbeveling verdienen, dat verschillende hoofdstukken aan een specialist ter inzage worden gegeven. Het is voor één persoon zeker onmogelijk om een zo veel omvattend onderwerp, als dit boek behandelt, geheel te overzien, vooral wanneer de schrijver geen bioloog is.

A. REYNE, de Clercqstraat 124II, A'dam-W.

Bulletin of the British Museum (Natural History), Entomology. Nieuwe uitgave van het British Museum (Natural History). Elk deel zal 300 à 400 blz. groot zijn en behoeft niet samen te vallen met een kalenderjaar. De afleveringen zullen onregelmatig verschijnen. Tot nu toe zijn vier nos. verschenen en wel :

No. 1, A generic revision of Achilidae (Homoptera, Fulgoroidea) door R. G. FENNAH.

No. 2, A revision of the family Ceracidae (Lepidoptera, Tortricoidea) door A. DIAKONOFF.

No. 3, The early literature on Mallophaga (Part. 1), door TH. CLAY en G. H. E. HOPKINS.

No. 4, The type specimens of certain Oriental Eucosmidae and Carposinidae (Microlep.) door A. DIAKONOFF.

Van deze artikelen gaat dat van Miss CLAY en HOPKINS ver uit boven de enge grenzen van de Mallophaga-specialisten, omdat zij bewust van alle oude beschrijvingen nagegaan hebben of er nog typen van bestaan, wat er mede bedoeld is en zo nodig neotypen hebben aangewezen. Het belang van dit werk ligt dus voor een ieder in het voorbeeld van het fixeren van oude namen om eindelijk tot stabiliteit in de nomenclatuur te geraken. — G. Kr.

Korte mededelingen

Pytho depressus L. (Col.). Begin Sept. 1950 vond ik achter de schors van een ca. 100-jarige afgestorven den enkele tientallen keverpoppen, die na 14 dagen uitkwamen. Ze bleken te behoren tot *Pytho*

depressus. ♂ ♂ en ♀ ♀ waren in de verhouding van 3 tot 2 aanwezig, de ♂ ♂ alle met zwart achterlijf, de ♀ ♀ alle met roodgeel achterlijf. Alle exemplaren hadden in afwijking met de opgave van EVERTS (Col. Neerl. 2 : 333) het lichaam zacht behaard.

H. PRAKKE, Bosweg 103, Apeldoorn.

Merkwaardige Hymenoptera-vondst. 14 Aug. 1950 verzamelde ik op de Bemelerberg (Z.-L.) een ♀ van *Rhophites quinquespinosus* Spin. Deze soort was op het Entomologisch Museum te Amsterdam nog niet uit Nederland bekend.

SCHMIEDEKNECHT (1930) geeft als verspreidingsgebied op voor *R. quinquespinosus*: Midden-Europa, noordelijk tot Zweden. BENOIST (1940) geeft deze soort ook op voor geheel Frankrijk.

H. WIERING, Govert Flinckstr. 16, Zaandam.

Waar komen in ons land knijten voor? Uit eigen ervaring weet ik, dat ze zeer talrijk zijn in het bos van Linschoten, waardoor DE MEYERE er verscheiden exemplaren kom vangen, die op mijn hand zaten. DE MEYERE was zelf een van die zeldzame mensen, die ongevoelig zijn voor knijten en hij heeft nooit geweten hoetalrijk ze in het Linschoter bos waren, totdat hij er eens in mijn gezelschap was.

Uit persoonlijke ervaring weet ik ook dat zij in de tuin van hotel „de Veluwe” tegenover het station van Nunspeet zijn.

Als ik goed gevolgd heb wat er door de radio verteld wordt, zijn ze overtalrijk in het watergebied van Friesland. Of ze er reeds vroeger waren valt niet uit te maken, maar ze schijnen hun hoofdkwartier gevestigd te hebben in het herbouwde jachtslot van de Graaf van Nassau, nu het hoofdkwartier van de Commissaris der Koningin.

Ook in de Oosteinderpoelpolder te Aalsmeer zijn ze voldoende talrijk om het 's avonds rustig buiten zitten meestal onmogelijk te maken. Er schijnen tegenwoordig DDT praeparaten te zijn, waar de knijt niet tegen kan, maar vroeger moest men wel genoeg levertraan in de huid hebben om het tegen de knijt te kunnen bolwerken.

Wie weet nog meer vindplaatsen van de knijt?

D. MAC GILLAVRY, „Bergzicht”, Heelsum.

[Knuiten of knijten zijn, zoals Dr KRUSEMAN mij meedeelde, kleine mugjes behorende tot de familie der *Heliidae* of *Ceratogonidae*. De volksnamen worden slechts zeer plaatselijk gebruikt en staan dan ook in geen van mijn beide Nederlandse woordenboeken, noch in OUDMANS' Nederl. Ins. Vooral in moerassige streken zijn de mugjes zeer gewoon. Het zijn deze dieren, welke zo allergemeenst kunnen steken, als men tussen het riet bezig is. — Lpk.]

Correcties. p. 155, r. 4 en 6 v. o. SIETZ moet zijn SEITZ. p. 180—184. Fauna nov. moet 6 keer veranderd worden in Faunae nov. p. 190, r. 3 v. b. bassing moet zijn : bassin.